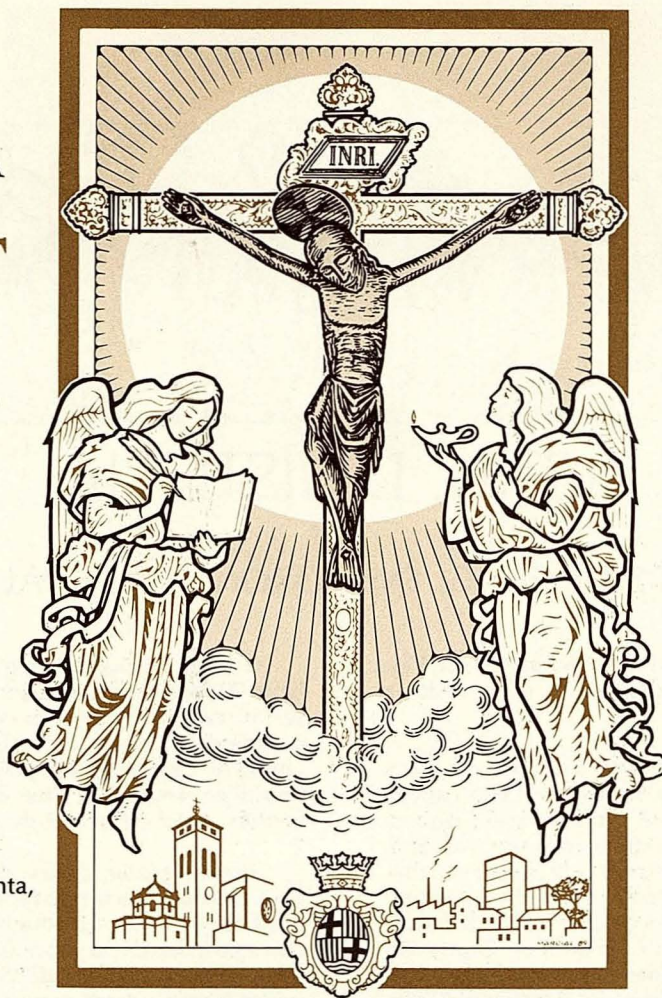

GOIGS A SANT CRIST

LEMA: *Victor quia Victima (ST. AGUSTÍ)*

LLAOR DEL D'IGUALADA

PREMI DEL CONCURS DE 1929

DE centúries consagrada pel miracle i per l'amor, Adorem, oh Redemptor, vostra Imatge d'Igualada.

Canta, llengua, humil complanta a l'Amor agonitzant!
Fou l'any mil cinc-cents noranta, vint d'abril, Divendres Sant, l'augustíssima diada del prodigi colpidor.
Adorem...

Recordem-lo nit i dia
aquell nou Gethsemani:
suor viva d'agonia
vostre Cos de sang cobrí;
commoguda, la gentada
us contempla amb goig i plor.
Adorem...

D'allavors la nostra història
gira sempre al vostre entorn;
en la pena i en la glòria,
en la pau i en el trastorn,
la Ciutat i la Contrada
us aclamen per Senyor.
Adorem...

Heu sigut pels nostres pares
llum i força en els perills,
bell encís de nostres mares,
santa joia dels seus fills;
sou l'herència més preada,
de la fe pairal tresor.
Adorem...

Quan Vendôme, irat, volia
passà el poble a foc i a sang
¿quin bon àngel l'ablania,
missatger en cavall blanc?...
Mou al Duc tal ambaixada,
i us tributa gran honor.
Adorem...

Cims del Bruc, en lluita fera
nostres avis haveu vist
triomfar amb la Bandera
gloriosa del Sant Crist:
dels nous temps en la croada,
Jesús, deu-nos fe i valor!
Adorem...

D'una espurna traïdora
el cambril s'és abrandat;
quan l'incendi ja el devora
un devot s'hi ha llançat.
De les flames rescatada
per un cor encès d'amor,
Adorem...

Quan la terra treu florida,
dintre els cors també floriu;
pren esclats de nova vida
vostre culte primitiu;
la Ciutat agermanada
sent l'escalf de l'avior.
Adorem...

Bon Jesús, qui no us estima
no té cor igualadí;
qui els serveis us escatima
és ingrati i ben mesquí;
sols una ànima inflamada
pot respondre a tant favor.
Adorem...

Mereixeu una capella
tota d'or i diamants,
i una, encara, de més bella
de cors purs i flamejants;
¿si veiéssim abrandada
la Ciutat, de tanta ardor!
Adorem...

Les cinc llagues, fonts divines,
preu de nostra llibertat...
Front reial rublert d'espines...
Cos excels martiritzat...
Cor obert per la llançada...
¿Així ens ama el Bon Pastor!
Adorem...

La lliçó del sacrifici
l'aprendrem aquí humilment,
i en les hores de desfici
somriurem al sofriment
tot seguint-vos la petjada
per les vies del dolor.
Adorem...

No volem senyor que mori
ni cap ídol d'or o fang;
fidels sempre al desposori
del sagrat Espòs de Sang,
serà eterna l'abraçada,
serà etern el cant d'amor!
Adorem...

Dolç anyell, per vostres penes
feu regnar la vera pau;
trenqueu totes les cadenes
que el món tenen fet esclau;
sempre Victima immolada
sigueu sempre Vencedor!
Adorem...

Amb més fe cada vegada
i amb accents de nou fervor,
Adorem, oh Redemptor,
vostra Imatge d'Igualada.

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

Perquè per la vostra creu heu redimit el món.

PREGUEM

SENYOR, digneu-vos mirar aquesta família vostra, per la qual nostre Senyor Jesucrist no va dubtar de lliurar-se a mans dels malvats i de patir el suplici de la creu. Ell que amb Vós viu i regna per tots els segles dels segles. Amén.

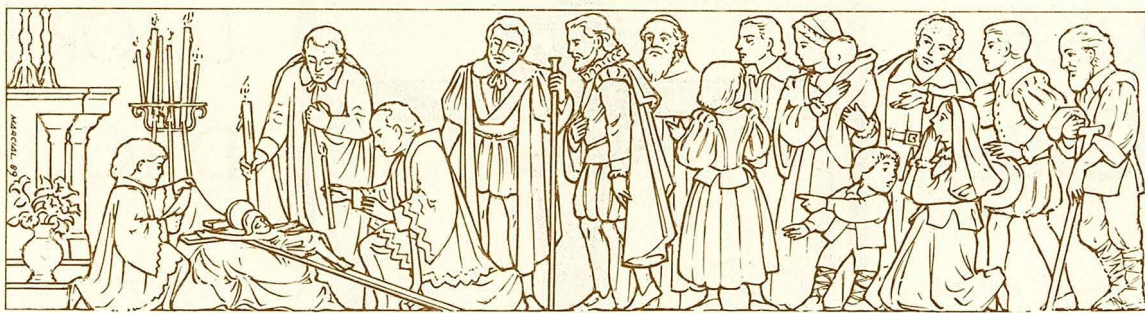
ENTRADA MODERAT

TORNADA LENT

De cen-tú-ries con-sa-gra-da pel mi-ra-cle i per l'a-mor: A-do-rem, oh Re-demp-tor, vos-tra i-mat-ge d'I-gua-la-da. Can-ta, llengua, humil com-plan-ta a l'A-mor a-go-nit-zant! Fou l'any mil cinc-cents no-ran-ta, vint d'a-bril, Di-ven-dres Sant, l'au-gus-tís-si-ma di-a-da del pro-di-gi col-pi-dor.

POSADA MODERAT

A la tornada

RETALL D'HISTÒRIA

L'ESPÒS DE SANG, EMPADRONAT A IGUALADA

DES del dia 20 d'abril de 1590, la imatge del Sant Crist, l'Espòs de Sang, fa vida entre nosaltres i dóna vida a totes les nostres coses.

L'any 1003 comença la primera pàgina del, diguem-ne, cens d'Igualada. Hi registra l'existència d'una fortalesa i d'una capella situades on avui hi ha la Plaça de Pius XIIè. Igualada creix. Aquest imaginat padró va reflectint el nombre creixent dels «focs» o famílies. Cap al 1521 n'hi havia 210. Vingué després una pesta i van morir 112 persones. L'any 1590 viurien a la nostra ciutat unes mil persones. El nucli urbà ocupava l'espai que va des del Portal de Soldevila, on avui acaba el carrer del Roser, fins al Portal de Capdevila, on avui comença el carrer de l'Argent, i des del Portal d'En Vives, avui passeig de les Cabres, fins al començament del carrer d'Òdena, avui la Rambla de Sant Isidre.

El dia 20 d'abril d'aquell any s'inscrivien en el nostre padró un nou «foc», un igualadí d'excepció, l'Espòs de Sang. «D'allavors la nostra història gira sempre al vostre entorn».

«Recordem-lo nit i dia aquell nou Getsemaní». A la capella del Roser hi havia exposat a la veneració dels fidels un crucifix que aparegué aquell matí del Divendres Sant visiblement cobert de gotes de sang i de suor. Ho descobreixen unes dones; ho comuniquen als veïns; molts fidels ho admiren; el poble hi acut; el rector i els preveres i les autoritats ho comproven i la multitud plora emocionada i canta «Senyor ver, misericòrdia», mentre es trasllada la ja venurada imatge a l'església parroquial.

El fet de la Suor de Sang és història o llegenda? Transcrivim del llibre «El Sant Crist d'Igualada» del P. Romuald Díaz, monjo de Montserrat i compatriota nostre: «Tenim un documentació històrica en la qual podem confiar donades les garanties que duu d'autenticitat i bona fe. Els que ho van presenciar no van enganyar-se ni van pretendre enganyar-nos. Unes declaracions com les que tenim no s'inventen». El fet de la Suor de Sang no és llegenda; és un fet històric.

Podrem parlar, doncs, de miracle? No volguem veure un miracle a cada pas. Seria poc seriós. És igualment, però, poc seriosa l'actitud de l'escèptic, que dogmàticament, ja d'entrada, no admet una possible intervenció sobrenatural. No hem de creure perquè un dia a Igualada una imatge del Sant Crist sués sang. Ni hem d'ignorar un fet històricament comprovat. Sabem que la fe és un regal que Déu ens fa manifestant-se en Jesús, que la fe és una adhesió a una persona, a Crist.

La pasqua igualadina ens fa viure més intensament i joiosa la pasqua dels cristians, a l'escalf del nostre Espòs de Sang, de la mateixa manera que els fills agraits redescobreixen els valors de la vida i de l'amor quan contemplen el retrat de noces dels seus pares.

La devoció al Sant Crist és plenament actual. Per això creiem que mereix «una capella tota d'or i diamants i una encara de més bella de cors purs i flamejants», testimoni d'una fe encarnada en la vida, testimoni del Crist ressuscitat.

JOSEP CÒDOL i MARGARIT, prev.

DE LA LLETRA DELS PRESENTS GOIGS N'ÉS AUTOR MARIÀ SERRA I ESTURÍ, PREV. +
MUSICATS PEL MESTRE LLUÍS MILLET I PAGÈS +
ELS DIBUIXOS QUE ELS EXORNEN SÓN DE MARÇAL FERNÀNDEZ I SUBIRANA
AMB UN RETALL D'HISTÒRIA DE JOSEP CÒDOL I MARGARIT, PREV.

HAN ESTAT ENLLESTITS A LES PREMSSES DE GRÀFIQUES LLUC
LES VIGÍLIES DE LA FESTA DEL SANT CRIST DEL 1989,
INICI DE LA COMMEMORACIÓ DEL QUART CENTENARI D'AQUELL FET PRODIGIÓS.

LLOAT SIGUI DÉU.

EL TIRATGE D'AQUESTA EDICIÓ ES COMPON DE:
11 EXEMPLARS A DUES TINTES, SOBRE PAPER VERJURAT CONQUEROR, ASSENYALATS AMB LLETRES DE LA A A LA K.
250 EXEMPLARS A DUES TINTES, SOBRE PAPER REGISTRE, NUMERATS DE L'1 AL 250.
1.500 EXEMPLARS A DUES TINTES, SOBRE PAPER REGISTRE, NUMERATS DE L'1 AL 1.500.

Exemplar N° 001357 Sèrie de 1.500 exemplars

EDITAT PEL GRUP «AMICS DELS GOIGS D'IGUALADA» (C.E.C.I.)

AMB EL PATROCINI DEL DEPARTAMENT DE CULTURA DEL M.I. AJUNTAMENT D'IGUALADA

